

Posudek oponenta diplomové práce

Dějiny české šlechty v druhé polovině 17. století jsou silným tématem jihočeské historické školy. Tuto skutečnost potvrzuje i předkládaná práce, která pokrývá vskutku rozsáhlou oblast. Jde zřejmě o pokus o komplexní zpracování dochovaných osobních korespondencí Jiřího Oliviera Wallise s členy rodiny a příbuznými. Autorka v úvodu přehlíží momentální stav bádání, jenž svědčí o širokém rozhledu vedoucího diplomové práce, aby po nástinu Wallisova životopisu pojednala v jednotlivých kapitolách o jednom každém příbuzenském korespondentovi tohoto šlechtice. Sledovaná korespondence je psaná francouzsky i německy.

K spolehlivému posouzení autorčina výkonu by bylo třeba seznámit se se stavem dochování jednotlivých korespondencí (např. kolik jich je, zda se dochovaly jen odpovědi, nebo oboustranná korespondence, atd.). V tom smyslu však autorka příliš sdělná není. Závěrečný přehled pramenů udává jen inv. č. bez jakékoliv charakteristiky archivních jednotek. V úvodu charakteristika chybí. Nástin náležitostí šlechtické korespondence sděluje bohužel jen obecné banality. Za standardní práci se považuje Chartierova *La correspondance* (1991), přeložená do angličtiny pod názvem *Models of Letter-Writing* (1997). Nicméně ani tato kniha v praxi příliš užitečná není. Dle mého názoru jsou nejprospěšnější dobové příručky (*Brief-Steller*). Téma korespondence v této době „před osvícenstvím“ tedy nemá nějaký ustálený model bádání, ale je, od čeho se odrazit.

Terén, na který se autorka vydala, je nesmírně rozsáhlý a místy přesahuje její síly. Práce přináší zajímavé výsledky – zejména ohledně Wallisova vyšetřování a věznění – nicméně jistě by na ní ještě bylo hodně práce.

Zvláště barokní podoba němčiny a francouzštiny je obtížně srozumitelná, tudíž není divu, že autorka očividně často nesprávně rekonstruuje obsah dopisů. Např. na s. 26, ve francouzském dopisu určitě nemohlo být „*suinez les conseiles de vos instructeurs*“, spíše tam asi bylo „*suivez les conseils*“ (následujte rady). U věty „*„Er vielt er böser württ, so..“*“ (s. 49) ani při nejlepší snaze nerozluštím, co má znamenat. Považuje se za špatného hospodáře? Nicméně autorčina odvaha k práci s německými a francouzskými texty vedla i v této oblasti k zajímavým objevům ohledně bilingvismu šlechty. Zejména mám na mysli zvyk užívat dvojí oslovení – německé a francouzské.

U úvodních pasáží, kde je nástin tureckých válek, jsou myslím zbytečně odkazy v případě obecných banalit. Nemíjí třeba odkazovat, kdy se stala ta která důležitá bitva, nebo byl uzavřen mír.

Práce svou náročností jistě vyhovuje nárokům kladenou na diplomovou práci. Vzhledem k občasným nedostatkům v práci s cizími texty doporučuji hodnocení **velmi dobře**.

23. 8. 2018

Doc. PhDr. et Dr. phil. Ivo Cerman, Ph.D.